

Reakce na komentář

Základní neurologické vyšetření – nastal čas pro změny?

Děkujeme našemu váženému a milému panu kolegovi za jeho komentář. Jsme rádi, že sdílí naše přesvědčení, že úvahy o skladbě základního neurologického vyšetření jsou namísto – jen bychom rádi znovu zdůraznili, že zvýšené nároky na čas lékařů nejsou jedinou motivací našeho návrhu. Jde nám i o změnu uvažování. Neurolog musí být schopen rozhodovat se samostatně na základě anamnézy a nálezů základního vyšetření, kterým směrem postup rozšíří a jaké další cílené zkoušky provede. Jen tak dosáhneme účelu, jímž je nejen zrychlení, ale i zefektivnění a zpřesnění našich pracovních postupů. Význam cílených vyšetření ostatně zmiňuje i prof. Roth ve svém komentáři. Kromě východiska pro neurologickou diagnostiku by měl ovšem publikovaný návrh splnit ještě jeden cíl. Základní neurologické vyšetření má umět provést a nález hodnotit každý absolvent lékařské

fakulty a každý praktický lékař nebo lékař jiné specializace.

Sdílíme do značné míry kolegovy výhrady k neomylnosti názoru většiny, ale shodli bychom se možná na tom, že se za většinovou zvyklostí – např. omezeným využitím vyšetření polohy a pohybu měkkého patra – skrývá nějaký racionální důvod. V tomto konkrétním případě výsledek zkoušky velmi pravděpodobně nepřinese informaci, která by již nebyla obsažena v ostatních součástech vyšetření nebo nevyplývala z anamnestických údajů o poruše polykání či řeči. Posouzením artikulace řeči navíc lze rozoznat nejen bulbární a pseudobulbární syndrom, ale i další typické vzorce dysartrie.

Děkujeme prof. Rothovi také za zdůraznění nutnosti validace navrženého postupu. Sami se o této potřebě v článku zmiňujeme i proto, že pokud je nám známo, dosavadní systém neurologického vyšetření nejen že

**prof. MUDr. Evžen Růžička, DrSc.,
FCMA, FEAN**
Neurologická klinika a Centrum
klinických neurověd
1. LF UK a VFN v Praze
e-mail: eruzi@lf1.cuni.cz

neprošel žádnou validací, ale není ani jednoznačně kodifikován a jednotně prováděn. Posouzení senzitivity a specifity vyšetření, ale také výlučnosti jeho jednotlivých komponent může jistě přispět k širokému využití nově navrženého systému v rutinní praxi. Výsledek validační studie bude ovšem záviset na zvolené metodice vč. techniky vyšetření, velikosti souboru a výběru pacientů. Je pak nutno počítat i s možností, že validace povede k další redukci počtu položek vyšetření.